

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΟΥ ΑΒΡΑΗΑΜ ΔΡΕΥΦΟΣ

ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΙ ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ!...

είνε κάθε γυναίκα...

Ο ΚΥΡΙΟΣ.—.....
Η ΚΥΡΙΑ.—Εκείνο που δεν μπορώ να καταλάβω, εκείνο που μου προσεχει κατάληξη και άδηία, είναι πως βαστά η καρδιά σας και απάτατε τον καλύτερο φίλο σας...

Ο ΚΥΡΙΟΣ (με συγκρατημένη αγανάκτηση).—.....
Η ΚΥΡΙΑ.—Θυμώνετε, επειδή προσέβαλα το ειδικό σας ;... Με συγχωρείτε... Στο εξής μονάχα καλά λόγια θα λέω για την κυρία Τουρμέλ... Άλλο ζήτημα τώρα αν μου έκλεψε την καρδιά του άνδρός μου...

(Ο κύριος κάνει να μιλήσει, αλλά περιορίζεται να αναγκάσει τους δεικούς του να δεισφορέσει).

Η ΚΥΡΙΑ.—Δεν έχετε να' απαντήσετε τίποτα σ' αυτά που σας λέω ;

Ο ΚΥΡΙΟΣ.—.....
Η ΚΥΡΙΑ.—Δεν μιλάτε ;... Ούτε καν λαιμάνετε τον κόπο να βοηθήτε ένα ψέμμα, για να δικαιολογήσετε την άδικαολογητή διαγωγή σας ;

Ο ΚΥΡΙΟΣ (πλησιάζοντας).—.....
Η ΚΥΡΙΑ.—Γιατί με πλησιάζετε με τό άπειρητικό αυτό ύφος ; Σκοπεύετε μήπως να με χτυπήσετε ; Έπαύστε, λοιπόν ! Χτυπήστε με ! Τι περιμένετε ; Μπορείτε να είσθε βέβαιος ότι δεν διατρέχετε κανένα κίνδυνο από μένα... Είσαθε ο ισχυρότερος !

Ο ΚΥΡΙΟΣ.—.....
Η ΚΥΡΙΑ.—Γιατί διατάζετε ; Φοβόσαστε μήπως καλέσω βοήθεια ; Όχι, κύριε ! Δεν θα τό κάνω ποτέ αυτό. Σέβομαι την ύπόληψη του σπιτιού μας ! Δεν θέλω να μάθι κανένας άλλος ότι μέσα σ' αυτούς τους τοίχους μια δυστυχισμένη γυναίκα τραβεί το ζόσιμο να μαρτύρια από έναν σκληρό και άνάγητο άνδρα...

(Ο κύριος την κλητάει απαλώς, ύστερα ξεκινάει στην πομπή να τον, παίρνει την ξεμεριδιά του και έτοιμάζεται να συνεχιστό το διάδασμα).

Η ΚΥΡΙΑ.—Τό θεωρείτε περιτό να δικαιολογηθήτε... Με περιφρονείτε... Δεν θέλετε να μου πείτε που περάσατε άποψη τή βραδεία σας... Και άν ακόμα ύποθέσωμε ότι είχατε σύσχεση με τους οικονομολόγους, ή συνεργασία σας θα τελείωσε στις ένημέ. Πού είσαστε τής ύπόλοιτες ώρες ; Γιατί άργήσατε τόσο να έπιστρέψετε ;

Ο ΚΥΡΙΟΣ.—.....
Η ΚΥΡΙΑ (κλαίοντας).—Άχ ! μαμά μου ! Ποός θα τό έλεγε ότι ή κόρη σου θα γινόταν μια μέρα τόσο δυστυχισμένη !... Και να συλλογίζομαι ότι τόρα άρχίζον να βάσανά μου, ότι τόρα άρχίζω ν' ανεβαίνω τό Γολγοθά μου !...

Ο ΚΥΡΙΟΣ.—.....
Η ΚΥΡΙΑ.—Καλά μου τό έλεγε ή μαμά μου ! με σάς πάρω... Τής είχατε κάνει άσχημη έντύπωση από την πρώτη στιγμή που σάς είδα... Κάτι ήξερε ή καιμείονη... Έγώ όμως είχα την άτιμια να σάς αγαπήσω σαν τροφή...

Ο ΚΥΡΙΟΣ (χαμογελώντας).—.....
Η ΚΥΡΙΑ.—Τί σημαίνει τό ειρωνικό αυτό χαμόγελο ; Κοροιδεύετε την μακαρίτισσα τή μητέρα μου ; *Η μένα, επειδή έκανα την παραφροσινή να σάς αγαπήσω ;

Ο ΚΥΡΙΟΣ.—.....
Η ΚΥΡΙΑ.—Και τό μικρό αυτό ποτήρι με βάζετε να τό πιώ σήμερα, τή μέρα αυτή, που μου θυμίζει τό παλιό μου χόρονα, τό καλύτερα χόρονα τής ζωής μου... Είναι ή γιορτή μου σήμερα...

Ο ΚΥΡΙΟΣ.—.....
Η ΚΥΡΙΑ.—Προτάζω σήμερα... Τό λησιμονήσατε, φυσικά. *Ηταν έπαινο... Δεν ενδιαφέρθηκε πειά δίολο για μένα... Σας είμαι έντελώς ξένη...

Ο ΚΥΡΙΟΣ.—.....
Η ΚΥΡΙΑ.—Τό όμολογείτε, λοιπόν, ότι με ξεγάλασε ;

Ο ΚΥΡΙΟΣ (κάνοντας να μιλήσει).—.....
Η ΚΥΡΙΑ.—Σωπαίνετε, βλέπω...
Ο ΚΥΡΙΟΣ (δείχνοντας και πάλι ότι θέλει να μιλήσει).—.....
Η ΚΥΡΙΑ.—Μή μιλάτε ! Μή μιλάτε ! Θα πείτε πάλι ψέμματα !... (Ο κύριος βγάζει τότε από την τσέπη του μια μικρή κασετίνα, την άνοίγει και την προσφέρει απισπλη στή γυναίκα του).

Η ΚΥΡΙΑ.—Ένα κολλιέ ! Για μένα είναι ;... *Α ! ναί, θα μου τό πήρως για τή γιορτή μου... Γι' αυτό άργησατε λιγάκι να γυρίσετε άπόψε, άγάτη μου... Τί καλός που είσαι ! Πόσο σ' αγαπά !... (Και πέφτει στην άγκαλιά του — πατοκόρνας με τήν αλυσία !)

ΑΒΡΑΑΜ ΝΤΡΕΨ-ΦΟΥΣ

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΤΙ ΚΑΝΕΙ Ο ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΣ

Για να αντιληφθήτε τό αποτέλεσμα του άλκοολισμού, σάς αναφέρουμε ένα περίεργο πείραμα του δόκτορος Μπίνγκερ.

*Ο Μπίνγκερ πέταβε μερικές ελόγιες μέλισσες σε διατία μελιού άνακατεμένου με καθαρό οινόπνευμα. Όταν συνήθισαν τό εργατικώτατα αυτά έντομα στην έπιδεδη αυτή διατία, άρχισαν να τεμπελιάζουν, να χάνουν τό ασθημα τής ιεραρχίας, να γίνονται άντικοινωνικά και να παραδίδονται στο πάθος τής κλοπής και τής ληστείας !...

γε ; *Ένα σοφό κακός σκάρεις περίου από κά τά χέρια τής στα γόνια τής... *Έσάρια άκούγονται βήματα στο διάδασμα).

Η ΚΥΡΙΑ (βγάζοντας ένα στεναγμό άνακουσιστό).—*Επί τέλους... Αυτός είναι ! *Α ! μά ήταν χωρός παιά... Τώρα θα τον κανονίσω έγώ !

(Παίρνει ένα βιβλίο, που ήταν παταμένο σε μια άκρη του καναπέ, τό άνοίγει και προσποιείται ότι είναι άφορημένο στο διάδασμα. Μπύριος, έθιμος, χαρούμενος, πεταχός. *Αλλάει από μακριά και τά δύο του χέρια στή γυναίκα του. *Έκείνη όμως δεν κινείται από τή θέση τής... Προσποιείται ότι έσκακολεύει να διαδάσει... Ο κύριος άρχίζει να ' άνασχη, διαποσάσεται τή θέληση, που είναι έτοιμη να έσπαση. Και άποσάσεται να έσκακοδύσει τή συνείδηση. Πλησιάζει τή γυναίκα του και κάνει να τής φίληση τό αυτί. *Έκείνη όμως σηκώνεται άφρα και τό ρίχνει μια άγρια ματιά).

Η ΚΥΡΙΑ.—Σας παρακαλώ, κύριε !...
Ο ΚΥΡΙΟΣ.—.....

Η ΚΥΡΙΑ.—Από σήμερα δεν πάραγει πειά τίποτα τό κοινό με τό έσύ μας !...
Ο ΚΥΡΙΟΣ.—.....

Η ΚΥΡΙΑ.—Μάλιστα ! *Ακούσατε πούλ καλά !... (Και ή κυρία υπαίνει στο δωμάτιό τής. Ο κύριος, έπιδύοντος, άποπειράται να τήν άκολουθήσει. *Έκείνη του χτυπάει τήν πόρτα στο μούτρα. Ο κύριος έβει το κεφάλι του με άπορία. Δεν μπορεί να καταλάβη τί συμβαίνει, σε τί φοβείται ή ψυχρή αυτή ύπόδοξη. *Η γυναίκα του είναι σοδάρη θυρωμένη ή τά κάνει απάσι σ' άσπία ; Περιμένει να ή τήν πόρτα να ζαντιστή... Τού κάκου όμως ! Ο κύριος άρχίζει να πετάεται ότι τά πράγματα είναι σοδάρά... *Ανασπείρει βαθεία με όρος μαρτυρίας. Και έτοιμάζεται να άντιμετωπήσει και τήν καιροσία αυτή ύπόδρα... Μαθημένα, έλλωστε, τά βουνα από χιόνια... Πλησιάζει στο τζάκι, ζεσταίνει λίγο τά πόδια του, ύστερα παίρνει μια έφημερίδα και κάθεται άναποσάσι στην πολυθρόνα, με όρος άπόφραση άποσάσεται να διαδάσει και τής άδρα σ' έλ... Σέ λίγο, άνοίγει ή πόρτα, έμπαίνετ ή κυρία, προχωρεί και στέκεται μπρος στον άνδρα τής με σπαρωμένη τά χέρια).

Η ΚΥΡΙΑ.—Νομίζετε, κύριε, ότι ή ζωή αυτή μπορεί να διαρκήσει πούλ άκόμα ;
Ο ΚΥΡΙΟΣ.—.....

Η ΚΥΡΙΑ.—Φρονείτε ότι άφού πέρασα όλη τή βραδείά μου, περιμένοντας τή Μεγαλειότητά σας, θα μου είναι εύκολο να μένω μόνι μου στο δωμάτιό μου, χωρίς φωτιά, ενώ σεις θα ζεσταίνεσθε έδω, διαβάζοντας τήν έφημερίδα σας με τεκτονικά τά πόδια ;...
Ο ΚΥΡΙΟΣ (έτοιμασμένος να σηκωθή από τή θέση του).—.....
Η ΚΥΡΙΑ.—Περιτίτό να ένοησίδε... Τό καταλαδύνω και μόνι μου, ότι άφού πέρασε έξη ώρες ξέω από τό σπίτι σας, έχετε ανάγκη τόρα να ξεκουρασθήτε. Τό τρομερό για μένα είναι ότι σάς περιμένα... Πού να φαντασθώ όμως ότι θα γυρίζατε έπιστε' από τό μεσάνυχτα...
Ο ΚΥΡΙΟΣ (κυντάσσοντας τό ρολόι του).—.....
Η ΚΥΡΙΑ.—Είπα μεσάνυχτα και έξι ώρες... (Μαντιεύοντας τή σημασία μιας κινήσεως του σπύζινου τής). *Α ! τό δικό μου τό ρολογάκι λέει έννημέρη, μά πάει πούλ πίσω... *Εξ άλλου, τό όλο παίζουμε μια και δύο ώρες, για έναν άνθρωπο που είναι μαθημένος να ξενογιά να γυρνά σπτι του τά χαράματα, ύστερ' από όλονόκτια όργια !...
Ο ΚΥΡΙΟΣ (χαμογελώντας).—.....
Η ΚΥΡΙΑ.—Έλπιτε, βλέπω... Σας φαίνονται πούλ νόστιμα αυτά ! Με κοροιδεύετε !... *Η ειρωνεία είναι τό δικλο τών διεφθαρμένων, ύπως έπεις !...
Ο ΚΥΡΙΟΣ (άνοίγοντας τόσα δά τά μάτια του).—.....
Η ΚΥΡΙΑ.—Είχατε πολλές κατακτήσεις άπόψε ;
Ο ΚΥΡΙΟΣ (με όρος διαστροφίας).—.....
Η ΚΥΡΙΑ.—Ξέρω τί θα μου πείτε... Θα ισχυρησθήτε ότι είχατε μια σοδάρη σύσχεση με οικονομολόγους... *Αυ' έννοια σας και τους ξέρω καλά αυτούς τους οικονομολόγους, με τό κοντά φρωσάτα και τά βαμμένα γελιά... Και δέν μπορώ να τους σαναγωνισθώ, άρ' ενός γιαι' είμαι τίμια γυναίκα και άρ' έτέρου γιατί δέν είμαι του γούστου σας...
Ο ΚΥΡΙΟΣ (έμβρόντιστος).—.....
Η ΚΥΡΙΑ.—Μάλιστα ! *Από τή μέρα που κατάλαβα ότι πολιορκήσετε τήν κυρία Τουρμέλ, βεβαίως όρατικά δέν σας άρέσκουν ή άδύνατος... *Ομολογώ ότι έβγάδεν είμαι τσών αιδερά... τόσο σκελετωδής, έως ή κυρία Τουρμέλ... Είμαι άποσάσθητε άνω... άνω πρόπει να

Η ΚΥΡΙΑ (κλαίοντας).—*Άχ, μαμά μου !...